

დანიელის წიგნი — ოთხმოცდამეექვსე ნაწილი

წინასწარმეტყველური გადაფარვის ახსნა: ცოდნის მომატებისა და შუალამის ღაღადის გზავნილის გაგება

Jeff Pippenger

2024-02-19

ჩვენ ვეხებით პირველისა და მესამე ანგელოზების მოძრაობებს შორის პარალელს, რათა უკეთ გავიგოთ, რას წარმოადგენს სიმბოლურად ცოდნის გამრავლება, როდესაც იგი უკანასკნელ ჟამს იხსნება. ჩვენ ვცდილობთ დავამტკიცოთ, რომ იგი წარმოადგენს ჭეშმარიტების გაძლიერებას, რომელიც საბოლოოდ კულმინაციას აღწევს უკანასკნელ წვიმაში, რაც შუალამის შეძახილის უწყებაა. როგორც სიმბოლო, „ცოდნის გამრავლება“ დანიელის წიგნიდან მომდინარეობს, და იქ იგი განსაზღვრულია როგორც წინასწარმეტყველური ცოდნა, რომელიც გამოსცდის და წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს.

და მან თქვა: წადი, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის დრომდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან; და ვერცერთი უკეთური ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:9, 10.

1989 წელს გაიხსნა „ცოდნის მატება“, რომელიც საბოლოოდ გამოავლენს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს. ეს ორი კლასი ნაჩვენებია იმ კონტექსტში, თუ როგორ უკავშირდებიან ისინი გვიანი წვიმის უწყებას. უკეთურნი ვერ ცნობენ და ვერ იღებენ გვიან წვიმას, ხოლო ბრძენნი — ცნობენ და იღებენ. ამიტომ უკეთურნი ვერ ხედავენ, როდის იწყებს გვიანი წვიმა დაცემას, ხოლო მან დაცემა დაიწყო მაშინ, როდესაც ერები განრისხდნენ 2001 წლის 11 სექტემბერს. ჩვენ მივმართავდით ლაოდიკეურ ადვენტიზმში ხელმძღვანელობას, როგორც ეს წარმოდგენილია ეზეკიელის მერვე და მეცხრე თავებში, და ასევე ესაიას ოცდამეხუთე თავში. ესაიაში „მციხეაჲ კაცებმა“ თავიანთ „თავშესაფრად“ „სიცრუე“ გაიხადეს და „სიყალბის ქვეშ“ „დაიმაღლნენ“.

ამიტომ ისმინეთ უფლის სიტყვა, თქვენ, დამცინავნო კაცნო, რომელნიც ბატონობთ ამ ხალხზე, რომელიც იერუსალიმშია. რადგან თქვით: ჩვენ შევკარით აღთქმა სიკვდილთან და შევთანხმდით ჯოჯოხეთთან; როდესაც გადამვლელი სასჯელი ჩაივლის, ჩვენამდე ვერ მოაღწევს, რადგან სიცრუე ვაქციეთ ჩვენს თავშესაფრად და სიყალბის ქვეშ დავიმაღეთ. ესაია 28:14, 15.

უკანასკნელი დღეების იერუსალიმის ძველი კაცები ვერ უძლებენ „განსვენებისა და განმხნელების“ გამოცდას, რომელიც წარმოდგენილია „სტრიქონზე სტრიქონი“-ს მეთოდოლოგიით; ეს მეთოდოლოგია ბრძენთ საშუალებას აძლევს, მიღწერილ ისტორიაში უკანასკნელი წვიმის ისტორიული ილუსტრაციის მეშვეობით ამოიცნონ უკანასკნელი დღეების უკანასკნელი წვიმა. იმ მონაკვეთში ესაიას მიერ ხაზგასმული „მაცინარი კაცების“ წინასწარმეტყველური ნიშან-თვისება არის სიცრუე და სიყალბე, რომელთა ქვეშაც ისინი დაიმაღლნენ და თავიანთ თავშესაფრად გაიხადეს. ამიტომ,

უკანასკნელი წვიმის უწყების გამოცდასთან დაკავშირებით („განსვენება და განმხილველა“, რომლის მოსმენაც მათ არ ისურვეს), იერუსალიმის ძველმა კაცებმა მიიღეს სიცრუე.

უკანასკნელი წვიმის შესახებ უწყება დებატით მოდის, როგორც ეს წარმოდგენილია აბაკუმის წიგნის მეორე თავში, სადაც დარაჯი ღმერთს ეკითხება, რა უნდა უპასუხოს თავისი ისტორიის „დებატში“, რადგან მეორე თავის პირველი მუხლის სიტყვა „შერისხული“ ნიშნავს „შეკამათებულს“.

მე დავდგები ჩემს საგუშაგოზე, და დავიმკვიდრებ ადგილს კომპოზე, და ვედარაჯები, რათა ვიხილო, რას მეტყვის იგი მე, და რა ვუპასუხო, როცა მხილებული ვიქნები. აბაკუმი 2:1.

ბრძენნი გვიანნი წვიმის შესახებ დავის დროს წარმოადგენენ იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც მილერის ძვირფასი ქვების სახითაა წარმოდგენილი და რომლებიც ასევე ის ფუძემდებლური ჭეშმარიტებებია, რომლებიც მილერიტებმა ამოიცნეს, დაადგინეს და წარმოადგინეს. ეს ჭეშმარიტებები წარმოდგენილია როგორც ქრისტე, საუკუნეთა კლდე.

„ვინც დგანან, როგორც ღვთის გუშაგნი სიონის კედლებზე, იყვნენ ადამიანები, რომელთაც შეუძლიათ საფრთხეთა წინასწარ დანახვა ხალხის წინაშე,—ადამიანები, რომელთაც ძალუძთ განასხვავონ ჭეშმარიტება და შეცდომა, სიმართლე და უსამართლობა.

„გაფრთხილება მოცემულია: არაფერს არ უნდა მიეცეს შემოსვლის უფლება, რაც შეარყევს იმ რწმენის საფუძველს, რომელზედაც ვაშენებდით მას შემდეგ, რაც 1842, 1843 და 1844 წლებში უწყება მოვიდა. მე ამ უწყებაში ვიყავი, და მას შემდეგ ყოველთვის ვიდექი მსოფლიოს წინაშე, ერთგული იმ ნათლისა, რომელიც ღმერთმა მოგვცა. ჩვენ არ ვაპირებთ ფეხი ავიდოთ იმ საფუძვლიდან, რომელზედაც დავდექით, მაშინ როცა დღითი დღე გულმოდგინე ლოცვით ვეძიებდით უფალს, ნათლის ძიებაში. როგორ ფიქრობთ, ნუთუ შევძლებდი უარყო ის ნათელი, რომელიც ღმერთმა მომცა? იგი უნდა იყოს როგორც საუკუნეთა კლდე. იგი მძღოლობდა მე მას შემდეგ, რაც მომეცა.“ Review and Herald, April 14, 1903.

ძველი კაცები წარმოგვიდგენენ ყალბ გვიან წვიმის უწყებას, რომელსაც ესაია „სიცრუედ“ და სიყალბედ წარმოაჩენს. ეზეკიელის მერვე თავში აღწერილია ის ისტორია, რომელიც მიუთითებს, როდის სცემენ თავყვანს იერუსალიმის ძველი კაცები მზეს, და ისინი დაპირისპირებულნი არიან მათთან, რომლებიც მომდევნო თავში ღვთის ბეჭედს იღებენ. მესამე სისაძაგლე (თაობა) წარმოადგენს ყალბ გვიან წვიმის უწყებას, როგორც ეს „თამუზზე ტირილით“ არის წარმოდგენილი. ადვენტიზმის მესამე თაობაში, რომელიც 1919 წელს დაიწყო, შემოტანილ იქნა „სიცრუე“ იმ ყალბ სახარებასთან კავშირში, რომელიც ვ. ვ. პრესკოტმა საჯაროდ წარადგინა 1919 წლის ბიბლიურ კონფერენციაზე. ეს „სიცრუე“ მესამე თაობის კონკრეტული საგანია, და ეს „სიცრუე“ არის ყალბი გვიან წვიმის უწყების ცრუ საფუძველი, რომელიც წარმოდგენილია „თამუზზე ტირილით“.

მნიშვნელოვანია, დრო დავუთმოთ წინასწარმეტყველებაში „სიცრუის“ ზუსტად გამოკვეთას, რადგან სწორედ „სიცრუე“ არის უმთავრესი მიზეზი იმისა, რომ ლაოდნიკიური ადვენტიზმი 1989 წელს ცოდნის მატებას ვერ ხედავს. „სიცრუე“ ის არის, რომ დანიელის წიგნში „მუდმივი“ ქრისტეს საწმიდრის მსახურებას წარმოადგენს. „მუდმივის“ წინასწარმეტყველურად ქრისტეს საწმიდრის მსახურებად გამოყენება მცდარი და არასწორი წინასწარმეტყველური გამოყენებაა; მაგრამ „სიცრუე“ მხოლოდ იმას არ ნიშნავს, რომ „მუდმივის“ როგორც წინასწარმეტყველური სიმბოლოს ცრუ იდენტიფიკაცია იქნეს აღნიშნული; იგი ასევე წარმოადგენს „სიცრუეს“, რომელიც ამტკიცებს, რომ და უაიტი ეთანხმებოდა ამ მცდარ გამოყენებას, და შემდეგ ამ სიცრუის გამოყენებით ამ არასწორი გამოყენების დამკვიდრებულ ჭეშმარიტებად დადგენას ცდილობს.

დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლის სწორი გაგება ტიპოლოგიურად წარმოდგენილია ოცდამეათედან ოცდამეექვსე მუხლებით, და როდესაც დას უაიტი დანიელის მეთერთმეტე თავის სრულ აღსრულებას განსაზღვრავს, იგი აცხადებს, რომ ოცდამეათედან ოცდამეექვსე მუხლებში აღწერილის „მსგავსი სცენები“ „განმეორდება.“

„მუდმივის“ ცრუ განსაზღვრების გამოყენება წარმოშობს ცრუ ისტორიულ სტრუქტურას. დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეათე-მოცდამეთექვსმეტე მუხლებში წარმოდგენილი ისტორია მოიცავს „მუდმივის“ აღებას. „მუდმივი“ ან მილერიტული განმარტებაა, ან პრესკოტისა და დანიელის განმარტება. იმის მიხედვით, თუ რომელი განმარტება იქნება არჩეული, ჩამოყალიბდება ორი განსხვავებული ისტორიული სტრუქტურა.

და ძალნი დადგებიან მის მხარეზე, და შებღალავენ სიმტკიცის საწმიდარს, და მოსპობენ ყოველდღიურ მსხვერპლს, და დაამყარებენ გამაპარტახებელ სიბილწეს. დანიელი 11:31.

შთავგონების თანახმად, წინასწარმეტყველური ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია ამ მუხლში და მოიცავს ოცდამეათე მუხლს, აგრეთვე ოცდამეორეიდან ოცდამეექვსე მუხლების ჩათვლით, უნდა განმეორდეს დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეათედან ორმოცდამეხუთე მუხლების ჩათვლით.

დანიელის მეთერთმეტე თავში მოცემული წინასწარმეტყველება თითქმის სრულიად აღსრულდა. ამ წინასწარმეტყველების აღსრულებაში მომხდარი ისტორიის დიდი ნაწილი კვლავ განმეორდება. ოცდამეათე მუხლში საუბარია ძალაზე, რომელიც „შეწუხდება, [დანიელი 11:30–36 ციტირებულია.]“

„ამ სიტყვებში აღწერილის მსგავსი მოვლენები მოხდება.“ Manuscript Releases, № 13, 394.

მუხლი, სადაც ვპოულობთ „ყოველდღიურს“, ოცდამეერთე მუხლია.

და მხრები დადგებიან მის მხარეს, და შებილწავენ ძალის საწმიდარს, და მოსპობენ ყოველდღიურ მსხვერპლს, და დაამყარებენ გაუდაბურების შემქმნელ სისაძაგლეს. დანიელი 11:31.

მუხლში მოხსენიებული „მკლავები“ აღდგებიან „მის მხარეზე“. „მკლავები“ ძალაუფლებას ნიშნავს, ისევე როგორც იმას, ვისთვისაც ისინი „აღდგებიან“. სწორედ მუხლში მოხსენიებული „მკლავებია“, რომლებიც „დგებიან მის მხარეზე“, და „მკლავებია“, რომლებიც „ბილწავენ ძალის საწმიდარს“, და „მკლავები“ „აუქმებენ ყოველდღიურს“, და ასევე სწორედ „მკლავებია“, რომლებიც „დგამენ გაპარტახების მომტან სისაძაგლეს“. გამოცხადების მეცამეტე თავში გველემაპი, რომელიც წარმართული რომია, პაპობას სამ რამეს აძლევს.

და მხეცი, რომელიც ვიხილე, იყო მსგავსად ჯიქისა, და მისი ფეხები — როგორც დათვის ფეხები, და მისი პირი — როგორც ლომის პირი; და მისცა მას გველემაპმა თავისი ძალა, თავისი ტახტი და დიდი ხელმწიფება. გამოცხადება 13:2.

ავაზას მსგავს მხეცს და უაიტი განსაზღვრავს, როგორც პაპობას, ხოლო მეთორმეტე თავში და უაიტი განსაზღვრავს, რომ გველემაპი არის როგორც სატანა, ასევე წარმართული რომიც.

„ამრიგად, თუმცა დრაკონი, პირველ რიგში, სატანას წარმოადგენს, იგი, მეორეული მნიშვნელობით, წარმართული რომის სიმბოლოც არის.“ *The Great Controversy*, 439.

გამოცხადების მეცამეტე თავის მეორე მუხლში წარმართული რომი თავის სამხედრო ძალას, თავის „მკლავებს“, პაპობას გადასცემს, რაც იწყება ფრანკთა (საფრანგეთის) მეფე ქლოვისით 496 წელს. წარმართულმა რომმა პაპურ რომს თავისი სამეუფო საყდარი 330 წელს მისცა, როდესაც იმპერატორმა კონსტანტინემ ქალაქი რომი დატოვა და იმპერიული რომის დედაქალაქი ქალაქ კონსტანტინოპოლში გადაიტანა. წარმართულმა რომმა პაპობას სამოქალაქო ხელისუფლება 533 წელს მიანიჭა, როდესაც იუსტინიანემ გამოსცა დადგენილება, რომლითაც პაპობა განისაზღვრა ყველა ეკლესიის თავად და მწვალებელთა შემსწორებლად.

ოცდაათდამეერთე მუხლში „მკლავები“, რომლებიც აღდგებიან, არიან წარმართული რომის სამხედრო ძალები, რომლებიც პაპობის მხარეს აღდგნენ, დაწყებული კლოვისით 496 წელს. ამ ქმედების გამო პაპობა საფრანგეთს მოიხსენიებს როგორც „კათოლიკური ეკლესიის პირმშოს“, და ზოგჯერ როგორც „კათოლიკური ეკლესიის უფროს ასულს“. ოცდაათდამეერთე მუხლში, მას შემდეგ, რაც კონსტანტინემ 321 წელს კვირა დღის კანონი გამოსცა, ხოლო შემდეგ 330 წელს დედაქალაქი ქალაქი რომიდან ქალაქ კონსტანტინოპოლში გადაიტანა, უწინ უძლეველმა იმპერიამ ნგრევა დაიწყო, რადგან გამოცხადების მერვე თავში მოხსენიებულმა საყვირთა პირველმა ოთხმა ძალამ რომის იმპერიის წინააღმდეგ უწყვეტი ომი წამოიწყო. ბარბაროსებისა და გენსერიკის მიერ განხორციელებული თავდასხმების მთავარი სამიზნე იყო ქალაქი რომი, რომელიც 330 წლამდე რომის იმპერიისათვის „ძალის საწმიდარს“ წარმოადგენდა. 330 წლიდან და შემდგომ შემოჭრილი ბარბაროსების ომს „ძალის საწმიდარი“ უნდა შეეხილწა, ვიდრე წარმართული რომის „მკლავები“ პაპობისათვის აღდგებოდნენ, დაწყებული 496 წლიდან.

წარმართულმა რომმა პაპურ ძალაუფლებას არა მხოლოდ სამი რამ მიანიჭა — სამხედრო ძალა, სამოქალაქო ხელისუფლება და ქალაქ რომის ტახტი — არამედ პაპური

რომისთვის სამი რქაც მოაშორა.

მე ვაკვირდებოდი რქებს, და აჰა, მათ შორის ამოვიდა სხვა პატარა რქა, რომლის წინაშეც პირველთაგან სამი რქა ფესვებიანად იქნა აღმოფხვრილი; და აჰა, ამ რქაში იყო თვალეზი, ადამიანის თვალეზის მსგავსი, და პირი, რომელიც დიდ სიტყვებს ლაპარაკობდა. დანიელი 7:8.

სამი რქა, რომლებიც დანიელის წიგნის მეშვიდე თავში „აღმოფხვრებოდნენ“, წარმოადგენდნენ სამ მთავარ ძალას, რომლებიც ეწინააღმდეგებოდნენ პაპობის ხელისუფლებაში აღზევებას. ამ სამი რქიდან უკანასკნელი მოიშორა მაშინ, როდესაც გოთები 538 წელს რომის ქალაქიდან განდევნილ იქნენ. ისინი ქალაქიდან განდევნილ იქნენ წარმართული რომის „მკლავებით“, რადგან იმ „მკლავებს“ 538 წელს უნდა დაესვათ პაპობა (გაპარტახების სისამაგლე) მაშინ ცნობილი მსოფლიოს ტახტზე.

დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეთერთმეტე მუხლი ოთხ რამეს განსაზღვრავს, რაც „მკლავებს“ (წარმართულ რომს) უნდა გაეკეთებინათ. მათ უნდა „აღმდგარიყვნენ“ პაპობის მხარდასაჭერად, როგორც ეს 496 წელს გააკეთეს. მათ უნდა შეეხილწათ „ძალის საწმიდარი“, როგორც ეს წარმოდგენილია სამხედრო ბრძოლებით, რომლებიც დაახლოებით ორი საუკუნის განმავლობაში ქალაქ რომზე მიმდინარეობდა. მათ უნდა „დაესვათ“ პაპობა დედამიწის ტახტზე 538 წელს, და მათ ასევე უნდა „წაერთვათ ყოველდღიური“.

ებრაული სიტყვა, რომელიც ამ მუხლში ითარგმნება როგორც „წაიღებს“ (sur), ნიშნავს „მოშორებას“. 508 წლისთვის რომის იმპერიაში არსებული წარმართობის მხრიდან წინააღმდეგობა, რომელიც მოქმედებდა პაპობის ძალაუფლებამდე აღზევების აღსაკვეთად, სრულიად იქნა დამორჩილებული ან აღმოფხვრილი.

ქრისტეს საწმიდარის მსახურების „ყოველდღიურად“ იდენტიფიცირება მცდარი გამოყენებაა, მაგრამ რეალური საქმე, რომელიც ლაოდიკეელი ადვენტისტების ისტორიაში შესრულდა და ამ მცდარ გამოყენებას ჭეშმარიტებად განსაზღვრავდა, დაფუძნებული იყო კონკრეტულ „სიცრუეზე“, რომელიც ადვენტიზმის მესამე თაობაში განხორციელდა. და უაითის მითითებამ, რომ ოცდამეტედან ოცდათექვსმეტამდე მუხლების ისტორია განმეორდება დანიელის მეთერთმეტის საბოლოო აღსრულებაში, შეუძლებელი გახადა, რომ იერუსალიმზე მბრძანებელ „დამცინავ კაცებს“ ოცდათერთმეტე მუხლზე ისეთი განმარტება დაედოთ, რომ თანადროულად წინასწარმეტყველების სული არ უარეყოთ.

„მქირდავი კაცები“ ასწავლიან, რომ პაპობამ ქრისტეს საწმიდარის მსახურების ჭეშმარიტი გაგება გააუქმა პაპის მესის შემოღებით, რომელიც ზეციურ საწმიდარში ქრისტეს საქმის ყალბ მიბადვას წარმოადგენს. თუ „ყოველდღიურის“ ნამდვილი მნიშვნელობა ეს იქნებოდა, მაშინ ოცდამეთერთმეტე მუხლში „მკლავები“, რომლებიც აღდგნენ, პაპობა იქნებოდა, რადგან მუხლის გრამატიკული წყობა მოითხოვს, რომ „მკლავები“ იყოს ის ძალა, რომელიც „ყოველდღიურს“ ართმევს.

თავიანთი ზღაპრების კერძის გასამყარებლად ისინი ამტკიცებენ, რომ პაპობამ (იარაღებმა) შებილწა ქრისტეს ზეციური საწმიდარი. ებრაული სიტყვა, რომელიც ნათარგმნია როგორც „ძალის საწმიდარი (miqdash)“, აღნიშნავს ან წარმართულ საწმიდარს, ან ღვთის საწმიდარს. დანიელს რომ სდომებოდა გამოეხატა, თითქოს ღვთის საწმიდარი პაპობის მიერ უნდა შებილწულიყო, იგი გამოიყენებდა ებრაულ სიტყვას „qodesh“, რომელიც მხოლოდ ღვთის საწმიდარს შეიძლება აღნიშნავდეს. მაშ, სად არის ჩაწერილი ბიბლიაში ან წინასწარმეტყველების სულში, რომ ზეციური საწმიდარი ოდესმე ყოფილა ან ოდესმე იქნება პაპობის მიერ შებილწული?

უეჭველად, ქრისტიანთა ცოდვები ზეციური საწმიდრის წიგნებშია აღრიცხული, მაგრამ ეს წარმოდგენა არ ნიშნავს, რომ ღვთის საწმიდარი შებილწული იყო. საწმიდრის განწმედა წარმოადგენდა იმ ჩანაწერთა წიგნების განწმედას, რომლებიც საწმიდარში მდებარეობს. გარდა ამისა, პაპური ძალაუფლება არასოდეს ყოფილა ქრისტიანული, ამიტომ იგი არასოდეს შეტანილა საგამომძიებლო სამსჯავროს წიგნებში. პაპობისთვის განსაზღვრული ერთადერთი სამსჯავრო არის ღვთის რისხვის აღმასრულებელი სამსჯავრო.

„მკლავებმაც“ უნდა „დააყენონ გამაპარტახებელი სისაძაგლე“ — რომელი ძალა იქნებოდა ეს? რომელი ძალა დააყენა პაპობამ? და რომელი ძალაა იგი, რომლისთვისაც პაპობა აღდგა სწორედ ოცდამეერთე მუხლის დასაწყისშივე?

ლაოდისკეისეული ადვენტიზმის უმეცარნი, რომელთაც თავიანთი საუკუნო სიცოცხლე მიანდეს იმ კაცთა ხელთ, რომლებიც დახასიათებულნი არიან, როგორც ბეჭედდადებული წიგნის წაკითხვას უუნარნი, შესაძლოა კმაყოფილნი იყვნენ, როცა მათ ქავილმოწყურებულ ყურებს ბიბლიის ამგვარი დამახინჯებული გამოყენებით უტკობენ; მაგრამ კიდევ უფრო აბსურდულია იმ ისტორიის აღება, რომლის იდენტიფიცირებაც მათ თავიანთი შეცდომის შესანარჩუნებლად მართებთ, და მისი დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლთან მისადაგება.

საბჭოთა კავშირის დაშლამდე მიმავალ ისტორიაში, რომელიც შეიძლება ნაჩვენები იყოს როგორც სამხრეთის მეფის წარმომადგენლობა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლში, შეერთებული შტატების სამხედრო ძალა წამოდგა პაპობის მხარდასაჭერად, როდესაც რონალდ რეიგანმა საიდუმლო ალიანსი ჩამოაყალიბა ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტესთან. ამით მან მიანიშნა, რომ პაპობის აღზევებისადმი ნებისმიერი პროტესტანტული წინააღმდეგობა შეერთებულ შტატებში დამორჩილებულ იქნა, როგორც ამის ტიპური წინასახე იყო 508 წელს წარმართობის წინააღმდეგობის აღმოფხვრა. ჩრდილოეთის მეფემ (პაპობამ) ამ მონაკვეთში პირველად sweeping away საბჭოთა კავშირი 1989 წელს, და ეს გააკეთა „ეტლებითა“ და „მხედრებით“ თანამონაწილეობით, რომლებიც შეერთებული შტატების სამხედრო ძალას წარმოადგენენ, და აგრეთვე შეერთებული შტატების ეკონომიკური ძალით, როგორც ეს „გემებით“ არის წარმოდგენილი.

შეერთებული შტატები იყო ის „მკლავები“, რომლებიც პაპობის დასაცავად აღდგა. პროტესტანტიზმი წაერთვა, ისევე როგორც წარმართობის წინააღმდეგობა იქნა

დამორჩილებული 508 წლისთვის. ორმოცდამეერთე მუხლში შეერთებული შტატები პაპობის მიერ იქნება დაპყრობილი, ხოლო შეერთებული შტატების კონსტიტუცია, რომელიც შეერთებული შტატების „ძალის საწმიდარია“, დაემხოება, რადგან შეერთებული შტატები დედამიწის ტახტზე ჩაასვამს ჩრდილოეთის მეფეს (პაპობას), როგორც ეს წარმართულმა რომმა მოიმოქმედა 538 წელს. თუ ამ ვებ-გვერდზე მოცემულ სტატიებს კითხულობთ, შეგიძლიათ ჩამოტვირთოთ ჟურნალი The Time of the End და წაიკითხოთ დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელი ექვსი მუხლის უფრო საფუძვლიანი განხილვა, მაგრამ ახლა ჩვენ უბრალოდ აღვნიშნავთ, რომ „მუდმივის“ ქრისტეს საწმიდრის მსახურებად გაიგივება სიმბოლოს მცდარი გამოყენებაა. ამას ვაკეთებთ იმისათვის, რომ ვაჩვენოთ, რომ ეს მცდარი გამოყენება ლაოდიკიური ადვენტიზმისთვის განზრახული სიცრუით იქნა მოტანილი.

ჩვენ გავაგრძელებთ წინასწარმეტყველური სიცრუის განხილვას მომდევნო სტატიაში.

„ჩვენ დრო დასაკარგავად არა გვაქვს. მძიმე დროება ჩვენს წინაშეა. ქვეყნიერება ომის სულით არის აღძრული. მალე აღსრულდება უბედურების ის მოვლენები, რომელთა შესახებაც წინასწარმეტყველებებშია ნათქვამი. დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავში მოცემულმა წინასწარმეტყველებამ თითქმის სრულ აღსრულებას მიაღწია. ამ წინასწარმეტყველების აღსრულებაში უკვე მომხდარი ისტორიის დიდი ნაწილი კვლავ განმეორდება.

„მესამე მუხლში ნათქვამია ძალაუფლებაზე, რომელიც „დამწუხრდება, დაბრუნდება და აღივსება წმიდა აღთქმის წინააღმდეგ რისხვით; ასე მოიქცევა; კვლავ დაბრუნდება და შეთანხმდება მათთან, რომელნიც წმიდა აღთქმას ტოვებენ. და ლაშქარი დადგება მის მხარეზე, და ისინი შებილწავენ ძლიერების საწმიდარს, გააუქმებენ ყოველდღიურ მსხვერპლს და დაამყარებენ გაპარტახების სიბილწეს. ხოლო ისინი, რომელნიც ბოროტად იქცევიან აღთქმის წინააღმდეგ, გაარყვნის მან მლიქვნელობით; მაგრამ ხალხი, რომელიც იცნობს თავის ღმერთს, განმტკიცდება და საგმირო საქმეებს აღასრულებს. და გონიერნი ხალხში მრავალს დაარიგებენ; თუმცა მახვილით, ალით, ტყვეობითა და ძარცვით დაეცემიან მრავალი დღე. და როცა დაეცემიან, მცირედი შეწევნით შეეწევიან; მაგრამ მრავალნი მლიქვნელობით მიეკვრებიან მათ. და ზოგნი გონიერთაგან დაეცემიან, რათა გამოიცადონ, განიწმინდონ და გათეთრდნენ, აღსასრულის დრომდე, რადგან ეს ჯერ კიდევ დანიშნული დროისათვის არის. და მეფე თავისი ნებით მოიქცევა; თავს აღიმალღებს და განადიდებს ყოველ ღმერთზე მაღლა, და ღმერთთა ღმერთის წინააღმდეგ საკვირველ სიტყვებს იტყვის, და წარმატებული იქნება, ვიდრე რისხვა აღსრულდება; რადგან რაც განსაზღვრულია, შესრულდება.“ დანიელი 11:30–36.

„ამ სიტყვებში აღწერილის მსგავსი მოვლენები მოხდება. ჩვენ ვხედავთ მტკიცებულებას, რომ სატანა სწრაფად იპოვებს გზას იმ ადამიანთა გონებაზე დასაუფლებლად, რომელთაც ღვთის შიში არ აქვთ წინაშე. ყველამ წაიკითხოს და შეიგნოს ამ წიგნის წინასწარმეტყველებანი, რადგან ახლა შევდივართ იმ გასაჭირის ჟამში, რომლის შესახებაც ითქვა:“

„და იმ ჟამს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის ძეთა დასაცავად; და იქნება გასაჭირის ჟამი, რომლის მსგავსი არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს, იმ დრომდე; და იმ ჟამს გადარჩება შენი ხალხი — ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილი აღმოჩნდება. და მრავალნი, რომელნიც მიწის მტვერში სძინავთ, გამოიღვიძებენ: ზოგნი საუკუნო სიცოცხლისათვის, და ზოგნი სირცხვილისა და საუკუნო ზიზღისათვის. და ბრძენნი იბრწყინებენ, როგორც ცის მტკიცებულების ბრწყინვალება; ხოლო ისინი, ვინც მრავალთ სიმართლისაკენ მოაქცევენ — როგორც ვარსკვლავები უკუნითი უკუნისამდე. შენ კი, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე: მრავალნი ივლიან აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს.“ დანიელი 12:1–4. Manuscript Releases, number 13, 394.